Annus XXIV - Vol. XXIV   5 Decembris 1932   Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Constitutio Apostolica, p. 385 - Litterae Apostolicae, p. 387 - Epistola, p. 402.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Colonien. Decretum de finibus, p. 404. II. Monacen. De dioecesis limitibus, p. 405 - III. Provisio Ecclesiarum, p. 406 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Nominationes, p. 406. II. Designatio, p. 407 - *S. C. Rituum:* Decretum de miraculis in causa B. A. H. Fournet, p. 408.

Acta Tribunalium: *S. Poenitentiaria Apostolica:* Decretum de indulgentia pro recitatione Breviarii, p. 411.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Generale e Preparatoria - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze - Necrologio, pp. 412-416.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«*Hic fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur*» (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXIV, n. 12 - 5 Decembris 1932)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

PAG.

Inceptum a nobis. - Suppressionis paroeciae S. Catharinae de Rota et novae S. Mariae in Domnica paroeciae erectionis. - *3 Iunii 1932* 385

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Vicariatus apostolici.* - Ex vicariatus apostolici de Kweiyang dismembratione erigitur missio independens de Shitsien in Sinis. - *23 Martii 1932* 387

II. *Romanorum Pontificum.* - Dismembrato territorio e vicariatu apostolico de Batavia, erigitur apostolica praefectura de Bandoeng. - *20 Aprilis 1932* . . . 388

III. *Magna animi Nostri.* - Separato territorio e vicariatu apostolico de Batavia, erigitur praefectura apostolica de Poerwokerto. - *25 Aprilis 1932* 389

IV. *Passaviensis dioecesis.* - Abbatiale templum de Niederaltaich O. S. B. intra fines dioecesis Passaviensis basilicae minoris honoribus augetur. - *29 Iunii 1932* 391

V. *Cum apostolicus.* - Plenius delineantur fines universi vicariatus apostolici de Caquetà in Columbia. - *4 Iulii 1932* . . 392

VI. *Cum Nuntius.* - Plenius delineantur fines universi vicariatus Planorum S. Martini in Columbia. - *7 Iulii 1932* 393

VII. *Admonet Nos.* - Fines reguntur inter vicariatus apostolicos de Tanganika et Tabora in Africa Centrali. - *18 Iulii 1932* 394

VIII. *Cum munus apostolicum.* - Distracto territorio e vicariatu apostolico de Tanganika erigitur missio independens de Tukuyu in Africa Centrali. - *18 Iulii 1932* 395

IX. *Cum Nos instanter.* - Separato territorio e vicariatu apostolico de Sapporo erigitur missio sui iuris de Karafuto in Iaponia. - *18 Iulii 1932* 397

X. *Ut, aucto Pastorum.* - Praefectura apostolica de Padang in vicariatum apostolicum erigitur. - *18 Iulii 1932* . . . 398

XI. *Cum vicariatuum apostolicorum.* - Districtus de Kibondo integer vicariatui apostolico de Tanganika adiudicatur. - *18 Iulii 1932* 399

XII. *Admonet Nos.* - Missio sui iuris de Bulawayo in apostolicam praefecturam erigitur. - *18 Iulii 1932* 400

PAG.

XIII. *De Romanorum Pontificum.* - Seiuncto territorio ex dioecesibus Allahabadensi et Nagporensi, erigitur apostolica praelectura de Iubbulpore in India. - *18 Iulii 1932* 401

EPISTOLA

In comperto omnino. - Ad R. P. Patritium Murray, Congregationis a Ssmo Redemptore Moderatorem generalem, altero pleno saeculo a condita Congregatione. - *18 Octobris 1932.* 402

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Colonien.-Paderbornen.* - Decretum de finium dioecesium mutatione. - *22 Aprilis 1932* 404

II. *Monacen. et Frising.-Augustanae Vindelicorum.* - Decretum mutationis finium dioecesium. - *11 Novembris 1932* . . 405

III. Provisio Ecclesiarum 06

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Nominationes 406

II. Designatio. 407

S. CONGREGATIO RITUUM

Pictavien. - Decretum super miraculis in causa canonizationis B. Andreae Huberti Fournet conf. sacerdotis, fundatoris Congregationis Filiarum Crucis vulgo Sororum S. Andreae. - *20 Novembris 1932* . . 408

ACTA TRIBUNALIUM

S. POENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

Decretum de indulgentia plenaria recitationi divini Officii coram Ssmo Sacramento adnexa. - *7 Novembris 1932* 411

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Generale e Preparatoria.* 412

II. Segreteria di Stato: *Nomine e Onorificenze* 413

III. Necrologio 416

Annus XXIV - Vol. XXIV 5 Decembris 1932 Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

URBIS

SUPPRESSIONIS PAROECIAE S. CATHARINAE DE ROTA ET NOVAE S. MARIAE IN DOMNICA PAROECIAE ERECTIONIS.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Inceptum a nobis opus paroeciarum huius almae Urbis circumscriptiones immutandi prout eius in dies succrescens amplitudo exquirere videtur, exigit ut, aliquot in media ipsa Urbe suppressis paroeciis, quarum haud latum territorium facile dividi ac finitimis paroeciis sine ullo animarum detrimento adnecti quidem potest, novae, potissimum circa pomerium, pro adaucto fidelium numero paroeciae erigantur. Collatis itaque cum dilecto filio Nostro Francisco, titulo S. Mariae Novae S. R. E. Presbytero Cardinale Marchetti Selvaggiani, Nostro in Urbe in spiritualibus Vicario Generali, consiliis, ac omnibus mature perpensis obtento vel suppleto, quatenus opus sit, quorum interest, vel eorum qui sua interesse praesumant, consensu, Apostolicae potestatis plenitudine haec quae sequuntur statuimus ac decernimus:

I. Paroeciam S. Catharinae de Rota omnino abolemus et exstinguimus, eiusque territorium finitimis paroeciis adiungi volumus, iuxta limites ab eodem Cardinale Vicario determinandos. S. Catharinae vero ecclesia, eius

suppressa paroecialitate, Patriarchalis Basilicae Vaticanae filialis ut antea manebit.

II. Cum autem in regione circa antiquam ac celebrem S. Mariae in Domnica Diaconiam incolarum numerus postremis hisce annis adeo creverit, ut ad spiritualem fidelium ibi degentium salutem maiora requirantur auxilia, Nos e S. Ioannis in Laterano et Ss. Petri et Marcellini paroeciarum territorio partem seiungimus, praefatae S. Mariae in Domnica ecclesiae propiorem, cuius limites ab eodem Cardinale Vicario pariter definiendi erunt, ipsamque in novam ac distinctam paroeciam, S. Mariae *in Domnica* nuncupandam et clero saeculari committendam, erigimus et constituimus. Hanc igitur ecclesiam ad paroecialis ecclesiae gradum et dignitatem evehimus, eique propterea eiusque pro tempore parochis omnia concedimus iura et privilegia, quibus ceterae paroeciales ecclesiae Urbis iure communi vel legitima consuetudine fruuntur; eisque simul onera omnia et obligationes imponimus, quibus ceterae Urbis paroeciae earumque parochi subiiciuntur. Parocho vero pro tempore onus imponimus duos, vel saltem unum, coadiutores habendi, qui eum in christiani gregis regimine et cura adiuvent. Pro dotatione autem sic noviter erectae paroeciae et honesta parochi eiusque vicegerentium sustentatione, praeter domum paroecialem praefatae ecclesiae continentem, dotem assignamus, hucusque paroeciae S. Catharinae de Rota spectantem. Rebus itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsequenda dilectum filium Nostrum Cardinalem in Urbe Vicarium Generalem deputamus; cui propterea necessarias et opportunas concedimus facultates etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur alium virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, atque definitive sententiam dicendi de quavis controversia in exsecutionis actu quomodolibet oritura: eidemque onus imponimus peractae exsecutionis actorum fidem authentica forma exaratam redigendi; illamque in Vicariatus Urbis archivo religiose adservandi. Volumus quoque ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate, vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris Nostris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, aliisque constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, vel quavis firmitate roboratis, statutis, consuetudinibus ceterisque quibuslibet, etiam specialissima mentione dignis, quibus omnibus per praesentes auctoritate Apostolica derogamus. Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, erectionis, concessionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel eis contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesum-

pserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum Eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo secundo die tertia mensis Iunii, in festo Sacratissimi Cordis Iesu, Pontificatus Nostri anno undecimo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH
Cancellarius S. R. E.

EUGENIUS CARD. PACELLI
a Secretis Status.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLVI, n. 6. - M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

EX VICARIATUS APOSTOLICI DE KWEIYANG DISMEMBRATIONE ERIGITUR MISSIO INDEPENDENS DE SHITSIEN IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Vicariatus apostolici de Kweiyang in Sinis Administrator Apostolicus Nos docet, missionarios a Sacratissimo Corde Iesu iam nonnullis ab annis sacro missionario ministerio fungi in parte orientali territorii, quod sub iurisdictione Ordinarii vicariatus praedicti positum est; nunc autem, suffragante quoque Delegato apostolico Nostro in Sinis, a Nobis suppliciter idem Administrator exposcit, ut a vicariatu ipso eandem territorii partem distrahere et in missionem sui iuris erigere velimus. Hisce vero votis Nos, ex munere apostolico quo in terris fungimur, bono missionum provehendo iugiter intenti, ultro libenterque annuendum censemus. Quare, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui praesunt Sacrae Congregationis de Propaganda Fide negotiis, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, a vicariatu apostolico de Kweiyang in Sinis territorium seiungimus seu dismembramus quod constat octo et viginti sequentibus civilibus sub-praefecturis, nempe de: Houping, Wuchwan, Yenho,

Lungchuan, Tehkiang, Szenan, Yinkiang, Sungtao, Shihtsien, Kiangkow, Tungjen, Szehsien, Yuping, Shengki, Shiping, Tsingki, Chenyuan, Hwangping, Taikuing, Tsingkiang, Kiungshui, Tienchu, Kingping, Yungkiang, Liping, Yungtsung, Hiakiang, Yuking, actualibus limitibus definitis. Huic vero territorio omni, quod, a vicariatu apostolico de Kweiyang separatum, in missionem sui iuris ex nunc erigimus, nomen facimus *de Shihtsien*, eandemque novam independentem missionem de Shihtsien, ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum, religiosis missionariis a Sacratissimo Corde Iesu in Domino concredimus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIII mensis Martii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

DISMEMBRATO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE BATAVIA, ERIGITUR APOSTOLICA PRAEFECTURA DE BANDOENG.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Romanorum Pontificum Decessorum Nostrorum vestigia prementes, data opportunitate, ea quae ad spirituale Missionum regimen spectant, rei temporisque necessitatibus accommodanda attente in Domino curamus. Hoc ducti consilio, cum dilectus filius Minister generalis Ordinis Sanctae Crucis enixis demissisque verbis a Nobis expostulaverit, ut quaedam territoria e civili provincia Javae occidentalis, religiosis Ordinis praelaudati Sanctae Crucis iam ab anno MDCCCCXXVI sub iurisdictione tamen Apostolici de Batavia Vicarii commissa, nunc a vicariatu praedicto canonice dismembrarentur atque in Missionem sui iuris erigerentur, Nos huiusmodi votis annuendum censemus. Conlatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae

Cardinalibus qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibus rei momentis sedulo studio perpensis, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, a vicariatu apostolico de Batavia seiungimus territorium quod iuxta ordinationem administrativam die 1 mensis Novembris anno MDCCCCXXXI a Gubernio Neerlandico introductam, divisiones civiles, vulgo residentias, de *Priangan* et *Cheribon*, nec non subdivisionem civilem, vulgo *regentschap* de *Krawang*, civili residentiae de Batavia incorporatam, complectitur; atque idem territorium sic seiunctum et separatum eadem apostolica auctoritate Nostra in apostolicam praefecturam erigimus, quam a regionis principe civitate *de Bandoeng* nuncupandam decernimus. Eandem vero novam praefecturam apostolicam de Bandoeng, sic per Nos erectam, religiosorum Ordinis Sanctae Crucis curis, ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum, committimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XX mensis Aprilis anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status*.

III

SEPARATO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE BATAVIA ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE POERWOKERTO.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Magna animi Nostri voluptate compertum habemus, in territorio civilis provinciae Javae Centralis, Patribus e Congregatione Missionariorum Sanctissimi Cordis commisso, Catholicae religionis propagationem laeta, Deo adiuvante, incrementa habuisse. Ipsum quidem territorium, quod, demptis subdivisionibus, vulgo *regentschap* de Tennangseng ac de Magalang constat, nunc e civilibus de Pekalongan, Banjoemas et Kedoe nuncupatis divisionibus vulgo residentiis, quas anno prae-

terito MDCCCCXXXI Gubernium Neerlandicum suis administrativis ordinibus introduxit, in regimine provinciae, concreditum est ab anno MDCCCCXXVI Congregationi memoratae Missionariorum, salva tamen iurisdictione Vicarii apostolici pro tempore Bataviae. Nunc autem cum Moderator generalis Congregationis Missionariorum a Sacratissimo Corde Iesu Nos rogaverit, ut memoratum territorium ab apostolico vicariatu de Batavia canonice seiungeremus atque ex eodem novam erigeremus apostolicam praefecturam; Nos, re mature perpensa cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui negotiis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, eiusdem Moderatoris generalis votis benigne adnuendum censemus. Itaque motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, a vicariatu apostolico de Batavia territorium residentiarum de Pekalongan, Banjoemas et Kedoe, exceptis subdivisionibus civilibus de Tennangseng et de Magalang, seiungimus, ipsumque territorium sic separatum sive seiunctum, eadem auctoritate Nostra apostolica, erigimus in novam apostolicam praefecturam, quam a civitate principe regionis de *Poerwokerto* ex nunc vocamus. Dictam vero praefecturam apostolicam de Poerwokerto, sic per Nos erectam, ad Nostrum atque huius Sanctae Sedis beneplacitum, curis Patrum e Congregatione praelaudata Missionariorum a Sacratissimo Corde Iesu committimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXV mensis Aprilis anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

IV

ABBATIALE TEMPLUM DE NIEDERALTAICH O. S. B. INTRA FINES DIOECESIS PASSAVIENSIS BASILICAE MINORIS HONORIBUS AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Passaviensis dioecesis intra fines in Statu Bavarico, iam ab octavo saeculo constitutum, Altahense exstat ex Ordine Sancti Benedicti coenobium, vulgo abbatia de *Niederaltaich* nuncupata, quae procul dubio inter Bavariae ex praefato Ordine monasteria tanquam antiquissima et honoris digna habenda est. Eiusdem abbatiae templum, saeculo decimo secundo iam exaedificatum et postea saeculo quartodecimo ineunte funditus renovatum, pulchritudine structurae artisque operibus, quibus exornatur, inter sacra Bavarica aedificia nobilitate magna ac fama pollet. Memorato ipso in templo cum Beatae Mariae Perdolentis sanctuarium positum est, tum, sexti decimi saeculi initiis iam canonice ibidem erecta, pia eodem sub titulo sodalitas floret, ita ut fideles continentes erga Beatam Mariam Virginem Perdolentem devotionis pietatisque causa turmatim peregrinorum more ad dictum sanctuarium confluant, ibique pie fructuoseque sacris functionibus adsistant, quae monachorum cura, omni liturgiae splendore servato, ipso in templo peraguntur. Cum profecto hodiernus Altahensis monasterii Abbas Nos edoceat sollemnia a suo coenobio constituto duodecies saecularia hoc anno celebranda esse, cumque ipse, res praeterita per saecula gestas multorum eiusdem monasterii monachorum ac moderatorum merito Nobis amplissime dilaudans, enixe expostulet a Nobis, ut templum abbatiale Altahense titulo privilegiisque Basilicae minoris de Apostolica benignitate honestare velimus; Nos, omnibus rei momentis attento seduloque studio perpensis, huiusmodi vota itemque suffragia tum venerabilis fratris Bambergensium Archiepiscopi, tum venerabilis fratris Passaviensium Episcopi, dilecti filii etiam Abbatis Primatis Ordinis Sancti Benedicti, nec non dilecti filii Abbatis Praesidis Bavaricae praelaudati Ordinis Congregationis, libenter excipienda censuimus. Audito propterea Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrorum Rituum Congregationi praeposito, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, templum memorati coenobii Altahensis Deo in honorem Sancti Mauritii Martyris dicatum, intra fines Passaviensis dioecesis positum, Basilicae minoris titulo ac dignitate decoramus eique honorificentias omnes ac privilegia tribui-

mus, quae minoribus Basilicis de iure competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Porro haec largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare et permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIX mensis Iunii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

V

PLENIUS DELINEANTUR FINES UNIVERSI VICARIATUS APOSTOLICI DE CAQUETÀ IN COLUMBIA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum Apostolicus Nuntius Noster in Columbiana Republica a Nobis expostulaverit, ut inter vicariatum apostolicum Planorum Sancti Martini et apostolicum de Caquetà vicariatum accurata confinium delimitatio statueretur; Nos, omnibus rei momentis attento seduloque studio perpensis, votis eiusdem Nuntii concedendum censemus. Fines enim politici inter Rempublicam Columbianam ac finitimas Peruviae et Brasiliae Respublicas nuperrime aliquatenus immutati sunt, ita ut opportunum consilium visum sit novis aptisque limitibus, qui novis quoque terminis administrativis Reipublicae Columbianae respondeant, memoratos vicariatus circumscribere. Conlatis igitur consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui Sacrae Congregationis Propagandae Fidei negotiis sunt praepositi, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi statuimus, ut in posterum apostolici vicariatus de Caquetà in Columbia limites sint sequentes, videlicet: ad septentrionem linea quae a confluentia fluminum *Apaporis* et *Caquetà* in finibus Brasilianis secundum flumen *Apaporis* venit ad confluentiam huius cum flumine *Ajajù;* dein hoc idem flumen usque ad regionem altam vulgo *La Peña* atque iugum montium huius nominis usque ad Cordilleram orientalem; ad occidentem linea se-

quens cacumina Cordillerae orientalis et divisio aquarum inter flumina *Caquetà* et *Putumayo* usque ad capita fluminis *San Miguel* (Sucumbio); ad meridiem limites civiles inter Columbianam Rempublicam et Respublicas Aequatoris et Peruviae, usque ad flumen *Amazonas*, dein hoc idem flumen usque ad populum brasiliensem, quem *Tabatinga* nuncupant; ad orientem linea recta inter *Tabatinga* et confluentiam *Caquetà* cum *Apaporis*. Regiones autem quae ex recentibus Conventionibus tum Reipublicae Peruvianae cum Reipublicae Brasilianae tributae sunt, e vicariatibus apostolicis memoratis distractas, proximis in Peruvia et in Brasilia Missionibus exsistentibus adnectimus.

Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die IV mensis Iulii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status*.

VI

PLENIUS DELINEANTUR FINES UNIVERSI VICARIATUS PLANORUM S. MARTINI IN COLUMBIA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum Nuntius Apostolicus Noster in Columbiana Republica Nos postulaverit, ut accurata confinium delimitatio statueretur inter vicariatum apostolicum Planorum Sancti Martini et vicariatum apostolicum de Caquetà; Nos, omnibus rei momentis attento seduloque studio perpensis, postulationibus eiusdem Nuntii concedendum censemus. Fines enim politici inter Rempublicam Columbianam ac finitimas Respublicas Peruviae et Brasiliae nuperrime aliquatenus immutati sunt, adeo ut opportunum consilium visum sit memoratos vicariatus novis aptisque limitibus circumscribere, qui novis quoque terminis administrativis Reipublicae Columbianae respondeant. Conlatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui Sacrae Congregationis de Propaganda Fide negotiis praepositi sunt,

motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi statuimus, ut ex nunc in posterum apostolici vicariatus Planorum Sancti Martini in Columbia limites sequentes sint, nempe: ad septentrionem linea a fontibus fluminis *Batatas* sequens hoc antea flumen usque ad confluentiam cum *Guavio*, et dein flumen *Guavio* usque ad confluentiam cum *Garagoa* (Bata), hinc autem usque ad flumen *Upia*, hoc flumen usque ad confluentiam cum *Meta*, hinc denique usque ad flumen *Orinoco* in finibus Venezuelae; ad orientem flumen *Orinoco* usque ad confluentiam cum *Guaviare* et *Atabapo*, dein limites civiles inter Columbiam, Venezuelam et Brasiliam usque ad confluentiam *Apaporis* cum Caquetà; ad meridiem fines vicariatus apostolici de Caquetà Litteris Apostolicis Nostris sub anulo Piscatoris, die IV Iulii hoc anno datis, statuti; ad occidentem linea, quae a Cordillera orientali ad capita pervenit fluminis *Guaviare* in monte *Neiva*, inde per cacumina Cordillerae orientalis ad fontes fluminis Humadea, idem iugum montium usque ad flumen *Negro* prope urbem Villavicencio, deinde iugum dividens aquas inter *Rio Negro* et *Guatiquia* (Chingana) usque ad *Cordillera de los Farallones;* denique linea recta per flumen *Humea* usque ad fontes fluminis *Batatas*.

Haec volumus, statuimusque, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VII mensis Iulii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri anno undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VII

FINES REGUNTUR INTER VICARIATUS APOSTOLICOS DE TANGANIKA ET TABORA IN AFRICA CENTRALI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Admonet Nos apostolicum munus, quo in terris fungimur, ut ea quae ad evangelicam veritatem facilius propagandam opportuna videantur, quam primum decernere curemus. Quaprop-

ter cum compertum habeamus, quandam territorii partem vicariatus apostolici de Tanganika, ut in eadem rebus religiosis melius prospiciatur, a vicariatu eodem distrahendam esse et vicariatui de Tabora adnectendam, praehabito Delegati Nostri apostolici Africae favorabili voto, haec quae sequuntur statuenda censemus. Nimirum, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui rebus Propagandae Fidei praepositi sunt, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, e vicariatu apostolico de Tanganika, in Africa Centrali, districtus de *Ngulu* et de *Ugunda* et partem districtus de *Ugansi* ad septentrionem viae ferreae *Chaya-Manyonyi* sitam seiungimus ac dismembramus, atque ex nunc vicariatui apostolico de Tabora adnectimus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII mensis Iulii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VIII

DISTRACTO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE TANGANIKA ERIGITUR MISSIO INDEPENDENS DE TUKUYU IN AFRICA CENTRALI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum munus apostolicum, quo in terris fungimur, exigat ut veritati Evangelicae propagandae quantum in Domino possumus prospiciamus, e Missionibus nimia amplitudine conspicuis, data opportunitate, quandam territorii partem distrahimus, ad novam ex eadem constituendam sui iuris Missionem, quae a propriis pastoribus facilius regatur. Hoc animo repetentes, cum vicariatus apostolicus de Tanganika in Africa Centrali, ob amplissimam territorii latitudinem atque ob viarum difficultates, ab uno eodemque Vicario Apostolico gubernari nequeat:

Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui Sacrae Congregationis de Propaganda Fide negotiis praepositi sunt, omnibusque rei momentis attento seduloque studio perpensis, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, a vicariatu apostolico de Tanganika, in Africa Centrali, partem orientalem territorii seiungimus ac dismembramus, eandemque in novam constituimus sui iuris Missionem, cui nomen facimus *de Tukuyu;* atque ipsam novam Missionem ad Nostrum et huius Sanctae Sedis beneplacitum Patribus e Societate Missionariorum Africae in Domino committimus. Sint vero novae huiusmodi Missionis sui iuris de Tukuyu sequentes fines: ad septentrionem limites civiles districtuum de Ugunda et de Ngulu ac via ferrea *Chaya-Manyonyi;* ad orientem et ad meridiem hodiernus limes vicariatus apostolici de Tanganika; ad occidentem limes meridionalis districtus de Uganda gradum 32^{m} et 45′ longitudinis occidentalis attingens, dein linea recta usque ad septimum gradum latitudinis meridionalis atque hinc linea producta usque ad confluentem *Rungwe* et *Pili;* alia dein linea producta usque ad medium planitiei seu ad paludem *Rukwa,* hodiernus limes inter Missiones *Zimbu* et *Mwazye* ex una parte, et Missionem *Mkulwe* ex altera parte, nempe a planitie *Rukwa* linea quae ad pedem montis siti inter pagos *Hemba* et *Zumbi* (quorum alter pertinet ad Missionem Zimbu atque alter ad Missionem Mkulwe) finem habet; fastigium postea montis usque ad fines regionis *Unyamangwa* ad meridiem *Mkulwe;* linea denique inter Unyamangwa ex una parte *Mambwe* ex altera, complectens tamen cum *Mambwe* parvas etiam regiones, quae, *Ukile* et *Mutavia* nuncupatae, ad *Ufipa* et *Mambwe* referuntur. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII mensis Iulii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

IX

SEPARATO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE SAPPORO ERIGITUR MISSIO SUI IURIS DE KARAFUTO IN IAPONIA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum Nos instanter admoneat supremi apostolatus munus, quo in terris fungimur, ut ea sollicito studio decernamus quae ad catholicum nomen provehendum propagandumque conducant, ultro libenterque precibus annuendum censemus hodierni Vicarii Apostolici de Sapporo, qui Nos rogat ut e parte territorii vicariatus sui nova constituatur Missio sui iuris, curis concredenda Fratrum Ordinis Minorum, qui in ipso quoque de Sapporo vicariatu ad hunc diem usque sacrum ministerium laudabiliter gesserunt. Nos igitur, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui rebus Sacrae Congregationis de Propagandae Fide praepositi sunt, praehabito etiam favorabili voto Delegati apostolici Nostri in Iaponia, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, a vicariatu apostolico de Sapporo separamus totum territorium quod in insula Karafuto seu Sakhalin Imperio Iaponensi subiectum est, illudque territorium sic per Nos a vicariatu de Sapporo distractum, in Missionem sui iuris seu independentem appellandam de Karafuto erigimus, ipsorum, quos memoravimus, Fratrum Ordinis Minorum curis, ad Nostrum et huius Sanctae Sedis beneplacitum, committendam. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec praecipimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragare; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII mensis Iulii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

X

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE PADANG IN VICARIATUM APOSTOLICUM ERIGITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ut, aucto Pastorum numero, sollicito potioreque studio evangelicae veritati propagandae provideretur, id continenter vigili diligentia Romani Pontifices Decessores Nostri, pro supremi apostolatus munere sibi divinitus commisso, praestare maturarunt. Qua de causa cum Minister generalis Ordinis Fratrum minorum Capuccinorum ad christianam religionem in praefectura apostolica, Ordini suo concredita, de Padang in insula Sumatra fovendam, Nos enixe rogaverit, ut praefectura eadem ad vicariatus apostolici, a moderatore episcopali charactere insignito regendi, dignitatem eveheretur; Nos, vestigiis Decessores Nostros secuti, huiusmodi supplicationibus annuendum censuimus. Conlatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui rebus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, memoratam apostolicam praefecturam, eisdem finibus ac nomine servatis, ex nunc in vicariatum apostolicum erigimus et constituimus; eundemque novum apostolicum vicariatum de Padang committimus curis Ordinis Fratrum minorum Capuccinorum, qui huc usque in praefectura, sic nunc per Nos in vicariatum apostolicum erecta, sacrum ministerium gerentes copiosa merita sibi acquisiverunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec volumus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII mensis Iulii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

XI

DISTRICTUS DE KIBONDO INTEGER VICARIATUI APOSTOLICO DE TANGANIKA ADIUDICATUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum vicariatuum apostolicorum de Tanganika, de Tabora et de Bukoba in Africa Centrali, fines hodierni minus apti videantur ad Fidei christianae propagationem et progressum eisdem in regionibus, quae sunt finitimae, obtinenda; Nos, quos urgent omnium Ecclesiarum cura atque apostolatus munus quo in terris fungimur, praehabito etiam favorabili voto Nostri in Africa Delegati apostolici, conlatisque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui negotiis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, haec quae sequuntur decernenda censemus. Nimirum motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, districtum de Kibondo, qui partim intra fines vicariatus apostolici de Tabora, partim vero intra fines vicariatus apostolici de Bukoba positus est, a vicariatibus eisdem distrahimus seu separamus, illumque integrum tribuimus apostolico vicariatui de Tanganika, quem Patres e Societate Missionariorum Africae in Domino moderantur, pariter atque duos alios vicariatus de Tabora et de Bukoba. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec edicimus statuimusque, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII mensis Iulii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status*.

XII

MISSIO SUI IURIS DE BULAWAYO IN APOSTOLICAM PRAEFECTURAM ERIGITUR

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Admonet Nos supremi apostolatus munus, quo in terris, Deo adiuvante, fungimur, ut benigne postulationibus votisque concedamus quae Nobis Missionarii adhibent, ut evangelicae veritati propagandae melius prospicere queant. Hoc ducti consilio, cum Minister generalis Instituti de Mariannhill Nos roget, ut Missionem sui iuris, seu independentem, de Bulawayo, in Rhodesia, sodalium sui Instituti curis concreditam, nunc in praefecturam apostolicam erigere dignemur; Nos ex dicta immutatione plurima in rem religiosam bona eventura fore censentes eadem tam ab hoc catholico centro dissita in regione, votis memoratis concedendum libenti quidem animo existimavimus. Auditis propterea venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, praehabito quoque voto favorabili Nostri in Africa meridionali Apostolici Delegati, omnibusque rei momentis sedulo studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, Missionem sui iuris de Bulawayo in Rhodesia, eisdem hodiernis finibus ac nomine retentis, ex nunc in novam erigimus praefecturam apostolicam, quae ad Nostrum et huius Sanctae Sedis beneplacitum curis commissam Patrum ex praelaudato Instituto de Mariannhill relinquimus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII mensis Iulii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

XIII

SEIUNCTO TERRITORIO EX DIOECESIBUS ALLAHABADENSI ET NAGPORENSI, ERIGITUR APOSTOLICA PRAEFECTURA DE IUBBULPORE IN INDIA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — De Romanorum Pontificum Decessorum Nostrorum more institutoque ad evangelicam veritatem aptius propagandam, data opportunitate, Pastorum numerum augemus. Quapropter cum tam Allahabadensium Episcopus quam Nagporensium Episcopus a Nobis petierint, ut e suis dioecesibus quaedam territorii partes separatae et distractae, ad religionem inibi melius provehendam, in Missionem sui iuris constituantur, votis huiusmodi concedendum censemus. Qua re, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui rebus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, omnibusque rei momentis attento seduloque studio perpensis, a dioecesi Allahabadensi territorium seiungimus ac dismembramus, quod constat e civilibus districtibus de *Sangor* et *Damoh*, nec non e Statibus feudalibus intra fines civilium divisionum de *Baghel Khand* ac de *Bundel Khand* exsistentibus; pariterque e dioecesi Nagporensi seiungimus et dismembramus territorium quod constat e civilibus districtibus de *Iubbulpore*, *Mandla*, *Narsingpur* atque e subdivisione civili (vulgo *Tahsil*) de *Lakhnadon* districtui de Seoni incorporata; quod vero territorium nunc a duabus praedictis dioecesibus separatum, in novam erigimus praefecturam apostolicam cui nomen facimus de *Iubbulpore*, eandemque Madraspolitanae provinciae adscribimus. Hanc autem novam praefecturam apostolicam de Iubbulpore in India Centrali, ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum, curis Patrum abbatiae Bernensis in Hollandia ex Ordine Praemonstratensi in Domino committimus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII mensis Iulii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLA

AD R. P. PATRITIUM MURRAY, CONGREGATIONIS A SSMO REDEMPTORE MODERATOREM GENERALEM, ALTERO PLENO SAECULO A CONDITA CONGREGATIONE.

PIUS PP. XI

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — In comperto omnino est religiosas familias, quae evangelica consilia persequuntur, magno usui esse et ornamento tum catholicae Ecclesiae, tum civili etiam societati, atque omni tempore de religione humanoque cultu optime meritas esse. Propterea Nobis gratissimum est, oblata occasione, laudem, quae ipsis debetur, tribuere et benevolentiam, qua singulariter eas diligimus, publice et palam testari. Iamvero, quum nuper noverimus istam praeclaram a Ssmo Redemptore Congregationem, ducentos ante annos a sancto Alphonso de Ligorio institutam, saecularia sollemnia proxime celebraturam, hanc arripiendam censuimus occasionem exhibendi peculiare Nostrae erga eam gratulationis laudisque testimonium. Neque enim ignoramus quot pia ista sodalitas ab exordio suo usque adhuc religiosorum agminibus aucta sit, quamque late per orbem terrarum diffusa, ita ut omnes fere et Europae et Americae regiones, nonnullaeque etiam Asiae et Africae partes, nec non dissitae quaedam Australasiae orae eximiam pietatem dulcissimamque caritatem Alphonsianam persenserint. Constat autem inter omnes id sollemne habere sodales Ligorianos, sibique veluti proprium, per missiones, quas vocant, paroeciales atque exercitiorum spiritualium ope studium omne in plebem christianam intendere, bonis moribus ac ferventi pietate excolendam. Quanto vero animarum fructu ac proventu id quidem obveniat, vel ex eo coniici licet, quod pro certo habemus, ut alias quoque ediximus, in sacris commentationibus et praesertim «in spiritualibus exercitationibus, singulare aeternae salutis praesidium positum esse atque constitutum». Quis igitur enumerare potest quot peccatores amissam fidem opera vestra receperint? quot fideles ad altiorem pietatem perfectionemque christianam adducti fuerint? Inter quos profecto ex ordine laicali non defuerunt, qui ad Actionem Catholicam provehendam alacres facti sint et fortissimi clericorum adiutores. Quare iure ac merito hodie cuncta Congregatio, cui tam diu moderaris, bis saecularem vitae suae cursum respiciens, quam maxime laetatur, atque ex praeteritis feliciter gestis ad ampliora prosequenda optima sumit auspicia. Nos autem, qui curas labo-

resque vestros plane cognitos habemus, cumulum laetitiae vestrae adiicere cupientes, et vobis de huiusmodi eventi faustitate libentissime gratulamur, et Christi fideles, parochos praesertim et consociationum catholicarum moderatores valde exhortamur, ut ipsi opera vestra ad fidem in suis subditis redintegrandam aut roborandam quam latissime utantur. Deum interea omnipotentem instanti precatione exoramus, ut lectissima sua dona vobis largiatur, laborumque vestrorum fructus in omnibus christianae societatis ordinibus magis magisque reddat ampliores. Quorum quidem in auspicium inque pignus Nostrae peculiaris in vos existimationis et amoris, apostolicam benedictionem tibi, dilecte fili, cunctisque Congregationis sodalibus peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVIII mensis Octobris, in festo Sancti Lucae evangelistae, anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

COLONIEN.-PADERBORNEN.

DE FINIUM DIOECESIUM MUTATIONE

DECRETUM

R. P. D. Gaspar Klein, Archiepiscopus Paderbornensis, plene assentiente Emo ac Revmo Domino Carolo S. R. E. Cardinali Schulte, Archiepiscopo Coloniensi, a S. Sede petiit ut pars vici *Eiberg* paroeciae S. Ioseph in urbe *Essen-Steele-Horst*, archidioecesis Coloniensis, paroeciae *S. Gertrudis*, in archidioecesi Paderbornensi, incorporaretur, quo satius spirituali curae illorum fidelium consuleretur.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, rei opportunitate perpensa, praehabito quoque favorabili voto R. P. D. Caesaris Orsenigo, Archiepiscopi Ptolemaidensis in Libya ac Nuntii Apostolici in Germania, precibus benigne annuens, hoc Consistoriali decreto statuit ut a territorio archidioecesis Coloniensis seiungatur pars vici *Eiberg*, in paroecia S. Ioseph urbis *Essen-Steele-Horst*, et vicariae paroeciali *Wattenscheid-Sevinghausen*, archidioecesis Paderbornensis, aggregetur.

Ad haec autem exsecutioni mandanda Sanctitas Sua deputare dignata est eumdem R. P. D. Caesarem Orsenigo, eidem omnes tribuens facultates necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere remittendi, intra sex menses, ad Sacram Congregationem Consistorialem, authenticum exemplar actus peractae exsecutionis.

Contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 22 Aprilis 1932.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis*.

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor*.

II

MONACEN. ET FRISING.-AUGUSTANAE VINDELICORUM

FINIUM DIOECESIUM MUTATIONIS

DECRETUM

Petrus Hoeck, agricola in loco *Bruckerwoerth* archidioecesis Monacensis et Frisingensis, cum territorium domus et rei suae familiaris longe distet a paroecia *Boebing* ad quam pertinet, humiles preces Apostolicae Sedi porrexit, ut viciniori paroeciae *Peissenberg*, intra fines dioecesis Augustanae Vindelicorum sitae, ipsum aggregaretur, in qua sacris iam pluribus abhinc annis interest, et ius proprium funeris habet.

Iamvero Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, auditis Emo Card. Archiepiscopo Monacensi et Frisingensi ac Revmo Ordinario Augustano Vindelicorum, ac habito voto R. P. D. Alberti Vassallo de Torregrossa, Archiepiscopi titularis Hemeseni et Nuntii Apostolici apud Rempublicam Bavaricam, suppleto quorumcumque in hac re interesse habentium vel habere praesumentium consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine praesenti Consistoriali decreto, perinde valituro ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae fuissent, territorium de quo supra a paroecia *Boebing* et ab archidioecesi Monacensi et Frisingensi separat ac dismembrat, atque paroeciae *Peissenberg* dioecesis Augustanae Vindelicorum aggregat et assignat.

Ad haec vero exsecutioni mandanda idem Ssmus Dominus Noster deputare dignatus est eumdem R. P. D. Albertum Vassallo de Torregrossa, cum facultatibus necessariis et opportunis, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur alium virum in ecclesiastica dignitate constitutum: obligatione eidem iniuncta intra sex menses, a subsignata die computandos, transmittendi ad hanc Sacram Congregationem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 11 Novembris 1932.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

III

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

20 Octobris 1932. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Macrensi in Rhodope praefecit R. P. D. Iosephum Bottaro, hactenus Archiepiscopum Bonaërensem.

— Metropolitanae Ecclesiae Bonaërensi, R. P. D. Iacobum Aloisium Copello, hactenus Episcopum tit. Aulonitanum.

— Cathedrali Ecclesiae S. Fidei in America Meridionali, R. D. Nicolaum Fasolino, parochum loci vulgo *Balvanera*, in archidioecesi Bonaërensi.

— Cathedrali Ecclesiae Catamarcensi, R. D. Vincentium Peira, parochum loci vulgo *Junin*, in diocesi de Plata.

28 Octobris. — Titulari episcopali Ecclesiae Casiotanae, R. D. Augustinum Baumann, parochum ad S. Annae, in urbe *Dortmund:* quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Gasparis Klein, Archiepiscopi Paderbornensis.

18 Novembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Dionysiensi, R. P. D. Antonium Lippolis, hactenus Episcopum Uxentinum.

25 Novembris. — Cathedrali Ecclesiae Foroliviensi, R. D. Iosephum Rolla, Antistitem Urbanum et parochum ad S. Bartholomaei in oppido *Borghetto Lodigiano* dioecesis Laudensis.

— Cathedrali Ecclesiae Gravelburgensi, R. D. Arthurum Melanson, Protonotarium Apostolicum *ad instar* et Vicarium Generalem in dioecesi Chatamensi.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

NOMINATIONES

Successivis datis decretis ut infra, Sacra Congregatio de Propaganda Fide renunciavit ad suum beneplacitum:

11 Novembris 1932. — R. P. Ignatium Arnoz, e Congregatione Missionariorum de Mariannhill, *Praefectum Apostolicum de Bulawayo.*

— R. D. Florentium Sanz Esparza, e Congregatione Missionis, *Superiorem ecclesiasticum Missionis de Cuttack.*

11 Novembris 1932. — R. P. Aloisium Baumeister, e Missionariis Ss. Cordis, *Superiorem ecclesiasticum Missionis de Shihtsien.*

— R. P. Maximilianum Donders, e Congregatione Missionariorum Africae, *Superiorem ecclesiasticum nuper erectae Missionis de Tukuyu.*

14 Novembris. — R. P. Henricum de Ferrari, e Pia Societate Salesiana B. Ioannis Bosco, *Praefectum Apostolicum novae praefecturae de Orinoco Superiore.* in Venezuela.

Praeterea decreto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide diei 17 Novembris 1932 Revmus Stanislaus Jokubauskis nominatus est Praeses Pontificii Operis a Propagatione Fidei, et Piae Unionis Cleri a missionibus, pro Lithuania.

II

DESIGNATIO

Ad normam can. 1594 § 2 Codicis iuris canonici, Vicarius Apostolicus de Than-Hoa designavit pro appellationibus a suo tribunali, Vicarium Apostolicum de Vinh; quam designationem Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI in audientia diei 14 Novembris 1932 approbare dignatus est.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

PICTAVIEN.

CANONIZATIONIS BEATI ANDREAE HUBERTI FOURNET CONF. SACERDOTIS SAECULARIS FUNDATORIS CONGREGATIONIS FILIARUM CRUCIS VULGO SORORUM S. ANDREAE.

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis post indultam eidem Beato ab Apostolica Sede venerationem constet in casu et ad effectum, de quo agitur.

Mellifluus Doctor, sermonem de S. Benedicto Abbate habens, praeclare dixit: *De fructu eius sunt tria...: Sanctitas eius, iustitia eius, pietas eius. Sanctitatem miracula probant, doctrina pietatem, vita iustitiam.* Mire haec tria in B. Andrea Huberto Fournet renident. Is in oppido Perusse, Picta-

viensis dioecesis, anno 1752 a piis honestisque parentibus ortus est. Adolescenti aetate, licet graviter numquam deliquerit, naturali tamen ingenio, ad oblectamenta proclivi, aliquantisper indulsit. Verum divina gratia permotus Deo se dicare constituit. Sacerdos factus, prius paroeciae oppidi Haims, cuius erat parochus alter ex patruis suis, dein oppidi *Saint-Phéle-à-Maillé* vicarius fuit constitutus: non multo autem post in paroecia S. Petri *à Maillé* regenda alteri patruo successit. Quum autem una cum piissima matre ac sorore honestissimam quidem, sed paullo commodiorem vitam duceret, extemplo pauperis cuiusdam voce commotus, ad altiora animum erigens, perfectioris vitae semitam generose arripuit; omnibus parochialibus muniis ita sancte perfungebatur, ut non quae sua, sed quae Iesu Christi sunt, unice quaereret. Iniquum et impium constitutionale, quod vocabant, iuramentum, gallicae seditionis tempore edere quum fortiter denegasset, pluries ad mortem quaesitus fuit: parochiali beneficio privatus et extorris factus in Hispaniam secessit; quare bene eidem aptari possunt quae Ecclesia de S. Martino dicit: *O sanctissima anima quam etsi gladius persecutoris non abstulit, palmam tamen martyrii non amisit.* Equidem saeviente adhuc persecutione in patriam reversus occulte delituit, sacrum secreto celebrans et sacramenta fidelibus ministrans. Pace Ecclesiae restituta, ad suam paroeciam moderandam redivit, ibique mirae sanctitatis specimina dedit, nomenque *Boni Patris* sibi merito comparavit. Interim vero, ut puellis, praesertim pauperioribus, christianae educationis praesidium praeberet, Congregationem Filiarum Crucis, quae et Sorores S. Andreae nuncupantur, condendam curavit, operam praestante Venerabili Famula Dei Elisabeth Bichier des Ages, eximiae sanctitatis femina, quae nobilis genere, nobilior sanctitate effulsit.

Huic tanto operi perficiendo ut impensius vacaret, B. Fournet a. 1820 se parochiali munere abdicavit, seque Podium in urbem transtulit, ubi, constituta principe domo, novam Congregationem sapientissimis legibus, ad omnigenas in suis spiritualibus filiabus virtutes fovendas aptissimis, communivit. Cui tam benemerito de puellarum educatione Instituto sui apostolici zeli spiritum, velut in hereditatem transmittens, Podii octuagenario maior anno 1834 sanctissime obiit.

Vita eius iustitiam, doctrina eius pietatem, sed et *miracula sanctitatem eius probant;* quare ad miracula, uti ad divinum testimonium sanctitatem confirmans, Ecclesia iugiter appellat. Divinum sane est hoc testimonium: unus enim Deus, naturae legum conditor, has potest suo nutu cohibere easque per vera miracula superare, et si ipse alicuius Servi sui sanctitatem miraculorum luce illustraverit, de eadem certissimos nos reddit. Quare Ecclesia in formali Servorum Dei beatificatione, praeter iuridicam heroi-

carum virtutum probationem, nonnulla miracula requirit et rigorosissimo examini subiicit, ut et de horum veritate sine ulla dubitatione constet, eaque a Deo ad sanctitatem et intercessionis potentiam servorum suorum confirmandam patrata fuisse, quantum humana fragilitas scrutari valet, pariter constet. Ut autem tutius ad sollemnem canonizationem procedat, saltem alia duo miracula, post beatificationem ad eiusdem Beati intercessionem a Deo patrata, requirit.

Iamvero, indulta per beatificationem die 16 Maii a. 1926 eidem Servo Dei veneratione causaque reassumpta, super duabus sanationibus quae veris miraculis accensendae videbantur tum Pampilone tum Pictavii Apostolica auctoritate processus sunt adornati. In urbe Pictaviensi processus fuit institutus super sanatione puellae Lucianae Blanchard. Puellula haec his affecta erat deformitatibus: dextera tibia in orbem inflexa: item dextero pede varo h. e. introrsum converso, et ita distorto, ut hallus sinistrum pedem tangeret: denique dextero pariter genu valgo; coxa enim et dexterum crus angulum in genu efformabant.

Quae deformitates ex rachitismo processerant. Sanatio ab his anatomicis osseis deformitatibus in instanti naturae viribus vel medica arte, est impossibilis. Iamvero, invocato ab eius parentibus et Filiabus Crucis B. Andrea Huberto Fournet, Luciana in instanti fuit perfecte sanata, atque illico, quae numquam vel stare potuerat, deambulavit.

Pampilone altera facta est Apostolica inquisitio super sanatione Sororis Generosae Olivan e Congregatione parvularum Sororum derelictorum senum.

Haec Soror per 14 annos cholelithiasi laborabat, ex qua cholecistites cum suppuratione est exorta. In hoc definiendo morbo medici omnes a curatione concordant. Huic morbo plures variisque ex viis haemorrhagiae, subcutaneae quoque, adiungebantur. Quae omnia ad statum morti proximum infirmam die 29 Ianuarii a. 1927 adduxerant. Verum Soror Generosa, imposita sibi, circa huius diei nonam horam cum dimidio, subucula, quae ad B. Andreae Huberti sepulcrum fuerat admota, hora undecima sanatam se sensit. Vires illico recuperat, surgit e lecto, sine alieno auxilio, mirantibus omnibus, sacellum adit. Hora duodecima cum dimidio medicus, qui eodem mane gravissima omnia morbosa symptomata adhuc extare edixerat, eam perfecte sanatam reperit. Soror statim communem religiosae domus sumit cibum, et ad pristina redit officia, quasi numquam infirma fuisset.

Super amborum processuum validitate die 18 Iulii a. 1929 editum est decretum. Servata sunt omnia de iure servanda, et tres officiales Periti favorabile pro unaquaque sanatione supra naturae leges habita suffragium

ediderunt. Quare coram Rmo Cardinali Alexandro Verde, Causae huius Ponente seu Relatore, de his miraculis die 24 Novembris superioris anni, in antepraeparatoria Congregatione fuit disceptatum. Quam die 14 Iunii anni huius Praeparatoria est subsecuta. Quum autem non multum temporis spatium a Sororis Generosae sanatione ad peractum processum intercessisset, nova sanatae inspectio decreta fuit. Haec autem die 11 Augusti proxime elapsi a duobus peritis physicis accuratissime est habita, et optima Sororis Generosae valetudo est comprobata. Tandem ad omnem diligentiam explendam, ut nitidiore etiam luce miraculi fulgor ab omni vel tenui umbra vindicaretur, nuperrime tres iam adlecti ab hac Sacra Congregatione in tali causa periti, ut novum ederent tum singillatim tum collegialiter votum deputati sunt, qui unanimi consensu miraculi notam in casu plenissime confirmarunt.

Interim et radiographicae tabulae sanati cruris Lucianae Blanchard peractae fuere, quae pariter perfectam et perseverantem fuisse sanationem comprobant. Hisce exquisitissimis diligentiis praeactis, Generalia Comitia coram Ssmo D. N. Pio Papa XI, die 8 mensis huius sunt habita, in quibus Rmus Cardinalis Alexander Verde, Causae Ponens seu Relator, dubium proposuit: *An et de quibus miraculis post indultam eidem Beato venerationem constet in casu et ad effectum de quo agitur.* Rmi Cardinales, Officiales Praelati et Consultores suam quisque edidere sententiam, quas Beatissimus Pater intento animo audivit. Suum tamen edere iudicium distulit, ut Sibi ceterisque temporis copia esset, ut ingeminatis precibus a Deo maioris luminis gratia daretur.

Hodierna autem die, Dominica postrema post Pentecosten, ad Se arcessiri iussit Rmos Cardinales Camillum Laurenti, S. R. C. Praefectum et Alexandrum Verde, Causae Relatorem, nec non R. P. Salvatorem Natucci Sanctae Fidei Promotorem generalem meque infrascriptum Secretarium, eisque adstantibus edixit: *Constare de duobus miraculis, Beato Andrea Huberto Fournet intercedente, a Deo patratis:* scilicet: *Instantaneae perfectaeque sanationis puellae Lucianae Blanchard a genu valgo dextero cum tibiae dexterae et pedis dexteri distorsione ex rachitismo* nec non *Instantaneae perfectaeque sanationis Sororis Generosae Olivan a cholelithiasi cum cholecistite et haematemesi coniuncta.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta S. R. C. referri mandavit die 20 Novembris a. D. millesimo nongentesimo trigesimo secundo.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA POENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

INDULGENTIA PLENARIA RECITATIONI DIVINI OFFICII CORAM SSMO SACRAMENTO ADNEXA EXTENDITUR.

DECRETUM

Quo magis, praesertim in clero, numerus et pietas augeatur adoratorum Sacramenti mirabilis quod Christus Dominus, transiturus de hoc mundo ad Patrem, tamquam Passionis suae memoriale perpetuum et de sua contristatis absentia solatium singulare reliquit, Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, in Audientia die 21 mensis Octobris anni currentis infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiori impertita, peculiarem gratiam iam in alia simili Audientia diei 17 Octobris 1930 benigne concessam (cfr. *Acta Apostolicae Sedis*, vol. XXII, p. 493) ita extendere dignatus est ut qui in Sacris constituti divinum Officium in alias preces commutatum rite obtinuerint, indulgentiam plenariam, si preces eiusmodi coram Ssmo Sacramento sive publicae adorationi exposito sive in tabernaculo adservato devote recitaverint, suetis conditionibus, et ipsi lucrari valeant. Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione et contrariis quibuscumqe minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Poenitentiariae, die 7 Novembris 1932.

L. CARD. LAURI, *Poenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

I. Teodori, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 8 Novembre 1932, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Rmi Signori Cardinali, i Rmi Prelati ed i Consultori teologi, componenti la medesima, hanno discusso il dubbio su due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione del Beato Andrea Uberto Fournet, Confessore, Sacerdote Fondatore della Congregazione delle Figlie della Croce, i quali miracoli vengono proposti per la canonizzazione.

Martedì, 22 Novembre 1932, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati e Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* dei Sacri Riti per discutere sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione del Ven. Servo di Dio Giuseppe Maria Pignatelli, Sacerdote professo della Compagnia di Gesù e che vengono proposti per la sua beatificazione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

31 Ottobre 1932. L'Emo Sig. Cardinale Luigi Capotosti, *Membro della Sacra Congregazione Concistoriale.*

» » » Rmo P. Giuseppe De Guibert S. I., *Consultore della Sacra Congregazione dei Riti per le Cause di Beatificazione e Canonizzazione.*

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

26 Settembre 1932. L'Emo e Rmo Signor Cardinale Michele Lega, *Protettore dell'Istituto delle Ancelle del S. Cuore di Gesù Agonizzante* (Lugo: Imola).

13 Ottobre » L'Emo e Rmo Signor Cardinale Pietro Segura y Saenz, *Protettore della Compagnia delle Suore della Croce* (Siviglia).

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

27 Aprile *1932.* Monsig. Torquato Dini (Roma).
6 Giugno » Monsig. Patrizio Luca Ryan, dell'archidiocesi di S. Francisco di California.
22 Agosto » Monsig. Giovanni Andras de Marcy, della diocesi di Nevers (res.: Loreto).
10 Ottobre » Monsig. Giovanni Köck, della diocesi di Seckau.
17 » » Monsig. Alessandro Lipinski, della diocesi di Siedlce.
» » » Monsig. Taddeo Osinski, della medesima diocesi.

Prelati Domestici di S. S.:

20 Aprile *1932.* Monsig. Giuseppe Maria Cuenco, della diocesi di Cebù.
26 Maggio » Monsig. Raffaele Arrigo, della diocesi di Cefalù.
» » » Monsig. Luciano Geraci, della medesima diocesi.
17 Giugno » Monsig. Patrizio Quinn, dell'archidiocesi di S. Francisco di California.
» » » Monsig. Tommaso F. Millet, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Guglielmo O'Mahoney, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Riccardo Collins, della medesima archidiocesi.
17 Luglio » Monsig. Ottavio Marenghi (Roma).
» » » Monsig. Oreste Fraschetti (Roma).
» » » Monsig. Arcangelo Bruni (Roma).
23 » » Monsig. Bonfiglio Lenti, della diocesi di Cremona.
» » » Monsig. Desiderio Nagy, della diocesi di Detroit.
» » » Monsig. Daniele J. Ryan, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Ugo McCarthy, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giacomo P. Thornton, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giacomo Stapelton, della medesima diocesi.
26 » » Monsig. Giuseppe Equizi, dell'archidiocesi di Aquila.
29 » » Monsig. Paolo Ludovico Lahargou, della diocesi di Aire e Dax.
8 Agosto » Monsig. Antonio Nicolò (Roma).
8 Settembre » Monsig. Giovanni Stroppa, della diocesi di Cremona.
9 » » Monsig. Emilio Juga, della diocesi di Gherla (res.: Roma).
12 » » Monsig. Matteo Deyrieux, della diocesi di Sonora.
17 » » Monsig. Pietro Rusconi, della diocesi di Milano.
24 » » Monsig. Pacifico Bianchi, della diocesi di San Severino.
10 Ottobre » Monsig. Giovanni Battista Hoecht, della diocesi di Ratisbona.
11 » » Monsig. Bernardino Di Dario, della diocesi di Cajazzo.
» » » Monsig. Raffaele Puorto, della medesima diocesi.

13 Ottobre 1932. Monsig. Agostino Fernandez, dell'archidiocesi di Sucre.
22 » » Monsig. Giuseppe Antonelli, della diocesi di Osimo.
» » » Monsig. Giuseppe Della Cioppa, dell'archidiocesi di Capua.
» » » Monsig. Pasquale Mone, della diocesi di Cajazzo.
» » » Monsig. Adolfo Perrin, del Patriarcato Latino di Gerusalemme.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

L'Ordine Supremo di Cristo:

2 Ottobre 1932. A S. M. Alberto, Re del Belgio.

La Commenda dell'Ordine Piano:

30 Agosto 1932. Al sig. Enrico Da Guerra Vianna (Portogallo).

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

15 Ottobre 1932. Al sig. Giorgio Theunis (Belgio).

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

11 Settembre 1932. Al sig. comm. ing. Guglielmo Castelli, della diocesi di Pavia.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

17 Settembre 1932. Al sig. prof. arch. Arturo Danusso, dell'archidiocesi di Milano.
14 Ottobre » Al sig. dott. Carlo Saltelli (Italia).
» » » Al sig. prof. Gaetano Grisostomi-Marini (Italia).
» » » Al sig. prof. Filippo Vassalli (Italia).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

16 Ottobre 1933. Al sig. ammir. Italo Moreno (Italia).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

17 Novembre 1932. Al sig. Giorgio Széchenyi, dell'archidiocesi di Belgrado.
28 Agosto » Al sig. Stanislao Lozoraitis (Lituania).
31 » » Al sig. Fernando D'Humières, dell'archidiocesi di Bordeaux.
15 Settembre » Al sig. Pietro Itriago Chacin (Venezuela).

15 Settembre 1932. Al sig. dott. Melchiorre Centeno Graü (Venezuela).
» » » Al sig. ing. Guido Carpenti (Roma).
17 » » Al sig. ing. Ottorino Modesti, della diocesi di Pavia.
13 Ottobre » Al sig. dott. Sebastiano Sacchetti, dell'archid. di Aquila.
» » » Al sig. Alberto dei marchesi Nobili Vitelleschi (Italia).
» » » Al sig. dott. Tito Giorgi (Italia).
» » » Al sig. dott. Francesco Marfori-Savini (Italia).
» » » Al sig. dott. Salvatore Ruggiero (Italia).
» » » Al sig. dott. Emanuele Piga (Italia).
» » » Al sig. Giuseppe Lampis (Italia).
18 » » Al sig. ing. Venuto Venuti (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

5 Luglio 1932. Al sig. Gioacchino Gelats y Botet, dell'archidiocesi di Cuba.
» » » Al sig. Giovanni Gelats y Botet, della medesima archidiocesi.
11 » » Al sig. Secondo Mendez y Lenza, della medesima archidiocesi.
4 Agosto » Al sig. Pietro Molinari, della diocesi di Lugano.
» » » Al sig. Giovanni Rossi, della medesima diocesi.
25 » » Al sig. Gustavo Mauduit, della diocesi di Quimper.
13 Ottobre » Al sig. dott. Girolamo Pettinelli, della diocesi di Sulmona.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

15 Agosto 1932. Al sig. Barbo Constantinescu (Romania).
» » » Al sig. Rado Djuvara (Romania).
14 Settembre » Al sig. Arturo Bocchini (Italia).
10 Ottobre » Al sig. conte Luigi Cozza (Italia).
» » » Al sig. barone Alessandro Sardi (Italia).
15 » » Al sig. conte Maurizio De Patoul (Belgio).
» » » Al sig. Gustavo De Dardel (Belgio).
» » » Al sig. barone Carlo Dietrich de Val Duchesse, dell'archidiocesi di Malines.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

5 Giugno 1932. Al sig. Francesco Bertucci (Roma).
1 Luglio » Al sig. barone Giorgio Meyers, della diocesi di Liegi.
25 Agosto » Al sig. Umberto Torrieri, dell'archidiocesi di Lanciano.
14 Settembre » Al sig. dott. Ciro Motolese, della diocesi di Lecce.
7 Ottobre » Al sig. prof. Paolo Boldrin, della diocesi di Pavia.
» » » Al sig. Alberto Von Kessel (Germania).
12 » » Al sig. dott. Guido Bellei, della diocesi di Sulmona.

12 Ottobre 1932. Al sig. Ubaldo Basile, dell'archidiocesi di Aquila.
15 » » Al sig. comand. Roberto Soldati (Italia).
18 » » Al sig. ing. Giulio Testa (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

25 Agosto 1932. Al sig. Settimio Belluzzi (S. Marino).
» » » Al sig. Giuseppe Nicolini (S. Marino).
» » » Al sig. Salvatore Foschi (S. Marino).
12 Settembre » Al sig. Maxwell Lawford, del vicariato apostolico della Costa d'Oro.
17 » » Al sig. Giacomo Tharayil, della diocesi di Kottayam.
» » » Al sig. Carlo Friess, della diocesi di Orano.
» » » Al sig. Eduardo Jarsaillon, della medesima diocesi.
22 » » Al sig. Pietro Putzu, dell'archidiocesi di Cagliari.
» » » Al sig. Efisio Putzu, della medesima archidiocesi.

NECROLOGIO

13 Ottobre 1932. Monsig. Giovanni Maria Mérel, Arcivescovo tit. di Craina.
14 Novembre » Monsig. Francesco Banegas, Vescovo di Queretaro.
15 » » Monsig. Alfonso de Wachter, Vescovo tit. di Dionisiade.
24 » » Monsig. Giuseppe de Oliveira Lopes, Vescovo di Pesqueira.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
DELLA IMITAZIONE DI CRISTO. LIBRI QUATTRO. Versione riveduta sul testo genuino – Proemio – Preghiere – Meditazioni – Letture, a cura del P. D. PLACIDO TOMMASO LUGANO, O. S. B., Abate di S. Maria Nova di Roma. – 1932, pp. LII-400. In carta indiana, legato in tela, titolo in oro	6 —	6,50	7 —
Edizione tascabile corredata degli indici: delle Preghiere – delle Meditazioni per otto giorni di Esercizi Spirituali; per un Ritiro spirituale; per la Confessione e Comunione – delle Meditazioni per la santa Messa; per Chierici, Sacerdoti, Seminaristi e Religiosi; per studenti di filosofia e teologia – e delle pie letture per i vari bisogni dello spirito.			
DE IMITATIONE CHRISTI. Libri quattuor. Editio ad codicem autographum exacta (curante Angelo Mercati). In-18°, pp. 470.			
In brochure	3 —	3,75	4 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	5 —	5,75	6 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	5,40	6,25	6,50
P. IOSEPH BALESTRI, S. T. M., O. E. S. A., Pont. Commiss. Bibl. Consultor. **BIBLICAE INTRODUCTIONIS GENERALIS ELEMENTA.** Typis Polyglottis Vaticanis 1932. In-8° grande, pp. VIII-548. Volumen quattuor partibus coalescens: I. **De Textu Vet. et Nov. Testamenti.** II. **De Canone.** III. **De Inspiratione.** IV. **De Hermeneutica**	50 —	52 —	58 —
P. ALFONSO CAMILLO DE ROMANIS O. S. B. **SANT'AGOSTINO. Il Santo Dottore nella vita e nelle opere.** In-8°, pp. VIII-420	10 —	12,50	16 —
VITA DI NOSTRO SIGNORE GESÙ CRISTO SECONDO GLI EVANGELI. Un vol. in-18°, di pp. XVI-486, adorno di 27 artistiche illustrazioni. – Roma, *Pia Società di San Girolamo per la diffusione dei Santi Evangeli in Italia.* In *brochure*	3 —	3,75	5 —
Legato in tela:	4 —	4,75	6 —
LIBER AD ADNOTANDAS MISSAS, sive celebratas, sive celebrandas. Redactus lingua latina, linteo nigro religatus (nova editio)	9 —	10,50	12 —
ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi pro Clero Saeculari Romano, pro Anno Domini 1933	3,50	4 —	4,50
ORDO DIVINI OFFICII recitandi, sacrique peragendi iuxta Kalendarium Universalis Ecclesiae pro Anno Domini 1933. Accedunt *Regulae* in Missae celebratione servandae. In-16°, pp. 156	2,50	3,50	3,50
Officium et Missae in Nativitate Domini, *cum cantu*, iuxta ordinem Breviarii et Missalis Romani. Editio typica Vaticana. – Vol. in-8°, pp. 112, charta optima	5 —	6 —	7,50
LAZZARATO Sac. Avv. Cav. DAMIANO. **LA PASSIONE DI GESÙ CRISTO.** Illustrazione storico-giuridica del testo sinottico, 1933. In-12°, pp. 188	10 —	11 —	11,50
Opera utilissima a chiunque voglia conoscere a fondo le vicende storiche dei giorni, in cui si svolse la tragedia della Passione di N. S. G. C., e le molteplici particolarità di quel processo, della sua sentenza e della sua esecuzione.			
TRATTATO E CONCORDATO fra la Santa Sede e l'Italia con 4 allegati, 20 tavole e Processo verbale dello scambio delle Ratifiche	8 —	8 —	8 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).

MONITUM

Omnes – qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis„ Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1923 nomina succidunt et denuo subnotandi voluntas est – ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem aliam missio pro anno 1924 fasciculorum, volumen XXV complectentium, moram patiatur.

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praeposites socii iterum rogantur.

Sono pregati i nostri abbonati, ai quali scade l'abbonamento nel mese di dicembre 1923, e che vogliono rinnovarlo, di farlo al più presto possibile, affinchè non sia loro ritardata la spedizione dei fascicoli del 1924, anno XXV, volume XXV.

Nel rinnovare il loro abbonamento sono pure pregati di volerci inviare la fascetta con la quale ricevono il fascicolo, ovvero ricopiare i numeri che precedono il nome.

Nos abonnés, dont l'abonnement finit en décembre 1923, et qui désireraient le renouveler, sont priés de le faire au plus tôt, afin qu'il n'y ait pas de retard dans l'envoi des fascicules de 1924, XXVe année, volume XXV.

Ils sont priés également de vouloir bien, en renouvelant leur abonnement, envoyer la bande sous laquelle ils reçoivent les fascicules, ou recopier les numéros qui précèdent leur nom.

Pro Italia, Lib. 30 — Extra Italiam, L. it. 50 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
BREVIARIUM ROMANUM (totum) ex Decreto sacrosancti Concilii Tridentini restitutum, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, *Pii Papae X auctoritate reformatum*. Quarta editio post typicam. – Editum charta indica; altum mm. 176, latum 111, crassum 33, gr. 750 pondo. – Paginae, qua typis impressae sunt, patent mm. 160 × 100. – Volumen in-12° pp. LXXX-1516-[198]-75*.			
— In *brochure* . . . . . (G)	75 —	77 —	82 —
— (A) *Volumen corio nigro contectum, nervis consutum, sectione foliorum rubra, cum signis, titulo, stigmate ac theca*	95 —	97 —	102 —
— (B) *Idem, cum sectione foliorum aurea*	98 —	100 —	105 —
— (C) *Idem, corio caprino primae selectionis*	115 —	117 —	122 —
Propria aliarum Dioecesium, si quidem eadem forma foliorum ac Breviarium nostrum edita fuerint, ad petitionem mittentium simul cum Breviario nostris curis et absque pretii augmento consuentur.			
NB. - Seminariis et Religiosis Communitatibus imminutio pretii conceditur.			
CONSTITUTIO APOSTOLICA. De Universitatibus et Facultatibus Studiorum Ecclesiasticorum. – Accedunt Ordinationes Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus ad praefatam Constitutionem rite servandam. In-16°, characteribus nitidis, lectuque facillimis, in charta optima et levicata, pp. 88	2,50	3 —	3,20
Antiphonale Sacrosanctae Romanae Ecclesiae pro diurnis horis, a Pio Pp. X restitutum et editum et Ssmi D. N. Benedicti XV auctoritate recognitum et vulgatum. Romae, 1919. Un volume in-8° di complessive pagine 1010, adorno di un'artistica immagine a colori e di molte ed accurate incisioni in nero (gr. 1040)	15 —	18 —	20,50
S. ROMANAE ROTAE DECISIONES seu sententiae quae prodierunt anno 1923. Cura eiusdem S. Tribunalis editae. Vol. XV, in-8°, pp. IV-248	40 —	43 —	45 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).